

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 58

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 ianuarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 502 din 16 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală	1-3
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
174/2004. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârilor arbitrale nr. 1/2004 și nr. 2/2004	3-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502 din 16 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Marinela Mincă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

neîntemeiată. În acest sens arată că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale. Astfel, nu poate fi reținută critica potrivit căreia instituirea unui termen pentru introducerea contestației în anulare înfrânge principiul liberului acces la justiție sau dreptul la apărare.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Marcu în Dosarul nr. 551/P/2004 al Curții de Apel Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 551/P/2004, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristian Marcu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că instituirea, prin dispoziția de lege criticată, a termenului de 10 zile în care poate fi introdusă contestația în anulare creează o discriminare față de termenul în care poate fi introdusă cererea de revizuire, atâta timp cât și contestația în anulare și revizuirea sunt căi extraordinare de atac, fiind încălcate astfel dispozițiile constituționale ce privesc liberul acces la justiție și dreptul la apărare.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăpătează justiția, legiuitorul putând institui în considerarea unor situații deosebite reguli specifice de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale. Aceste proceduri pot fi utilizate de cei interesați în formele și modalitățile instituite prin lege, accesul liber la justiție nepresupunând asigurarea accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Astfel, nu este întemeiată susținerea conform căreia dispozițiile criticate creează o discriminare prin instituirea unui termen de 10 zile pentru introducerea contestației în anulare. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt contrare prevederilor art. 24 din Constituție, se arată că nici aceasta nu este întemeiată. Astfel, dreptul la apărare cuprinde totalitatea drepturilor și regulilor procedurale care oferă persoanei posibilitatea de a se apăra împotriva învinuirilor ce i se aduc, de a dovedi nevinovăția sa și de a avea posibilitatea de a fi asistată de un avocat. În consecință, față de conținutul dreptului la apărare se apreciază că prevederile art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, prin obiectul de reglementare, nu încalcă dreptul la apărare recunoscut și garantat de Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la termenul în care poate fi introdusă contestația în anulare de către persoana împotriva căreia se face executarea, reprezintă norme de procedură penală, a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului. În acest context, prevederile legale criticate nu opresc persoana împotriva căreia se face executarea de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărată și de a se prevala de toate garanțiile procesuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 388 alin. 1: „(1) *Contestația în anulare pentru motivele arătate în art. 386 lit. a)–c) poate fi introdusă de către persoana împotriva căreia se face executarea, cel mai târziu în 10 zile de la începerea executării, iar de către celelalte părți în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii a căreia anulare se cere.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 24 din Constituția României, ce au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2): „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.*” ;

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă o normă de procedură, a cărei stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Astfel, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înlăpătează, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nici o lege nu poate îngradi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social.

Astfel, Curtea constată că nu se poate reține incompatibilitatea stabilirii unui termen pentru introducerea contestației în anulare cu prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și cu cele ale art. 24 privind dreptul la apărare. Termenul pentru introducerea contestației în anulare este determinat de necesitatea aplicării și respectării dreptului și a garanțiilor procesuale ale părților, de asigurarea siguranței și stabilității raporturilor juridice, precum și de soluționarea într-un termen rezonabil a proceselor, fără nici o discriminare. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești în termen legal cu cererea de revizuire, iar partea, care s-a adresat justiției în termen și cu îndeplinirea condițiilor legale având posibilitatea să-și exercite neîngrădit dreptul la apărare în tot cursul procesului.

În ceea ce privește critica potrivit căreia termenul în care poate fi introdusă contestația în anulare este reglementat diferit față de termenul în care poate fi introdusă cererea de revizuire, creându-se astfel o discriminare, Curtea constată că nici aceasta nu este întemeiată, deoarece contestația în anulare și cererea de revizuire în favoarea condamnatului fiind două căi de atac diferite, legiuitorul este în drept să stabilească condiții diferite de exercitare a acestor căi de atac.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 388 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Marcu în Dosarul nr. 551/P/2004 al Curții de Apel Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Maritiu

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârilor arbitrale nr. 1/2004 și nr. 2/2004

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (8) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea arbitrală nr. 1 privind Metodologia pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile și drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor, prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta decizie.

Art. 2. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea arbitrală nr. 2 privind Metodologia

pentru utilizarea operelor muzicale pe Internet și drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor, prevăzută în anexa nr. 2 la prezenta decizie.

Art. 3. — Metodologiile prevăzute în anexele nr. 1 și 2 nu conțin prevederi privind drepturile conexe ale artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Oprea Laurențiu

București, 24 decembrie 2004.

Nr. 174.

ANEXA Nr. 1

Comisia arbitrală de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor

HOTĂRÂREA ARBITRALĂ Nr. 1

din data de 18 decembrie 2004

Comisia arbitrală:

Duțescu Georgeta Felicia
Calmuschi Otilia
Țiclea Alexandru
Vasiliu Adrian
Vrânceanu Nicoleta

metodologie fiind elaborate de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 141, sectorul 1, Asociația Națională a Internet Service Provider-ilor (ANISP), cu sediul în București, bd. Națiunile Unite nr. 1, bl. 108A, sectorul 5, și Asociația Română a Operatorilor Naționali de Servicii Audiotext (ARONSA), cu sediul în București, str. Gheorghe Lazăr nr. 2, sectorul 1.

Pe rol se află pronunțarea privind medierea Metodologiei pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile și drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor, proiectele proprii de

Dezbaterile au avut loc în data de 15 decembrie 2004, în prezența celor două părți, reprezentate prin Ana Achim,

director UCMR—ADA, și av. Alexandru Roată Palade și, respectiv, prin Șerban Gheorghe, director executiv ANISP, și Sorin Manea, vicepreședinte ARONSA.

Deliberarea și pronunțarea în soluționarea medierii de față au fost amânate, pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului și pentru a se da părților posibilitatea de a depune note scrise, pentru data de 18 decembrie 2004, când Comisia arbitrală, deliberând cu participarea celor cinci membri ai săi, a pronunțat hotărârea de față cu unanimitate de voturi, la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor din Calea Victoriei nr. 91—93, sectorul 1, București.

COMISIA ARBITRALĂ

asupra Cererii de mediere înregistrate la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor sub nr. 5.121 din 6 septembrie 2004, formulată de UCMR—ADA și de asociațiile utilizatorilor, respectiv ANISP și ARONSA

Obiectul medierii îl formează elaborarea unei metodologii unitare privind utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel, negociate în temeiul Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 32 din 6 aprilie 2004 de cele două părți. În ședința din data de 25 noiembrie 2004, precum și cu prilejul dezbaterii din data de 15 decembrie 2004, părțile și-au susținut punctele de vedere precizate în proiectele proprii de metodologie depuse la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) pentru a fi aduse la cunoștință arbitrilor atât oral, cât și prin note scrise însoțite de înscrisuri.

Întrucât încercările repetate de soluționare pe cale amiabilă nu au reușit, s-a procedat la medierea metodologiilor în conformitate cu art. 131² alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Înainte de a trece la examinarea în fond a problemelor ce fac obiectul medierii se constată că numirea arbitrilor a fost făcută cu respectarea Hotărârii Guvernului nr. 1.287/2002 privind numirea membrilor corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, părțile procedând la tragerea la sorți în vederea formării completului de mediere a arbitrilor consemnați în Procesul-verbal din data de 6 octombrie 2004 în persoana următorilor: Duțescu Georgeta Felicia, Calmuschi Otilia, Țiclea Alexandru, Vasiliu Adrian, Vrâncanu Nicoleta.

Trecând la examinarea în fond a obiectului medierii constând în elaborarea unei metodologii unitare pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile și drepturile patrimoniale convenite titularilor drepturilor de autor, Comisia arbitrală reține și se pronunță asupra următoarelor aspecte rămase în divergență:

1. Întrucât cuprinsul metodologiei îl formează activitatea de comunicare publică, precum și aceea de reproducere a operei muzicale, se va folosi în tot cuprinsul metodologiei termenul „utilizare“, ce include ambele noțiuni.

2. Având în vedere că Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, acordă protecție operei muzicale, fără să facă distincție între utilizarea ei, integrală sau parțială [art. 1 alin. (2), art. 13, art. 33 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], se exclude din cuprinsul metodologiei termenul „fragmente din opere muzicale“.

3. Ținând seama de principiul libertății contractuale și al nediscriminării între diferitele categorii de utilizatori, durata autorizării se fixează la maximum 3 ani, cu posibilitatea

părților contractante, la cererea expresă a utilizatorului, de a stabili un termen mai scurt.

4. Privitor la baza de calcul, aceasta este formată din totalitatea încasărilor brute lunare, fără T.V.A., obținute de utilizatori din folosirea operei muzicale, ca parte a veniturilor rezultate, în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

5. Luând în considerare limitele procentuale prevăzute de Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în art. 131¹ alin. (2), precum și procentele practicate pe plan european, se stabilește, ca remunerație lunară pentru utilizarea operelor muzicale, un quantum convenit autorilor de 10%, aplicat la baza de calcul menționată anterior, dar nu mai puțin de 3.000 lei, pentru fiecare descărcare de ton de apel, efectuată cu titlu oneros. Prin stabilirea acestei modalități de calcul se evită limitarea de la utilizare a repertoriului internațional de opere muzicale, precum și posibilitatea diminuării artificiale a bazei de calcul.

În ceea ce privește tonurile de apel comunicate cu titlu gratuit, fiecare utilizator va plăti o remunerație fixă de 3.000 lei pentru fiecare descărcare de ton de apel. Utilizatorii care stochează și oferă spre ascultare tonuri de apel, cu posibilitatea de a fi descărcate de pe un mediu de stocare cu acces public și ascultare gratuită în scop promoțional, vor achita o remunerație fixă lunară de 6.000.000 lei.

Această soluție are drept consecință eliminarea oricăror referiri la „durata standard a tonului de apel“.

6. Referitor la nivelul penalităților datorate în caz de întârziere la plată se stabilește un procent de 0,10% pe zi de întârziere, în considerarea dublului caracter, reparatoriu și sancționatoriu, al acestora.

7. Nu se impune fixarea unui termen de păstrare a documentelor și informațiilor, transmise lunar organismului de gestiune colectivă, întrucât regimul de păstrare a documentelor și actelor este diferit de la caz la caz, iar termenele sunt stabilite prin legi speciale. De altfel, comunicările lunare către organismul de gestiune colectivă nu sunt limitate de lege doar la rapoartele lunare și statisticele de trafic, ci privesc și alte informații și documente [art. 130 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare].

8. Întrucât legea stabilește explicit modalitatea de calcul a prejudiciilor datorate pentru utilizările neautorizate [art. 139 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], aceasta nu poate face obiectul prezentei metodologii.

9. În ceea ce privește contractul standard, ca anexă la prezenta metodologie, el nu face obiectul acesteia, deoarece, potrivit art. 130 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, metodologia trebuie să cuprindă numai drepturile patrimoniale convenite autorilor de opere muzicale ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi.

10. Instituirea în sarcina ORDA a obligației de a întocmi și de a ține un registru național al utilizatorilor de opere muzicale folosite la realizarea de tonuri de apel contravine art. 137 alin. (2) și (3) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

11. Intrarea în vigoare a metodologiei de față este prevăzută de art. 131² alin. (8) și (9) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 11 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
HOTĂRĂȘTE:

Metodologia pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile și drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor are următorul conținut:

Art. 1. — (1) Utilizarea ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile a operelor muzicale se poate face numai după obținerea autorizației prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Utilizatorii au obligația de a obține de la organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor asupra operelor muzicale autorizația neexclusivă de utilizare a operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile și de a plăti remunerațiile corespunzătoare.

Art. 2. — (1) Autorizația emisă de organismul de gestiune colectivă, în conformitate cu prevederile prezentei metodologii, conferă persoanelor autorizate dreptul neexclusiv de utilizare a operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile.

(2) Este *utilizator*, în sensul prezentei metodologii, orice persoană fizică autorizată sau persoană juridică ce efectuează comunicarea publică a operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile.

Art. 3. — (1) Utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile se realizează numai după obținerea de la organismul de gestiune colectivă a autorizației scrise neexclusive de utilizare a operelor muzicale ca tonuri de apel.

(2) În vederea obținerii autorizației, cu cel puțin 10 zile înainte de utilizare, utilizatorii trebuie să solicite organismului de gestiune colectivă eliberarea autorizației neexclusive de utilizare.

(3) Organismul de gestiune colectivă va pune la dispoziție utilizatorilor, la sediul său ori pe pagina sa de Internet, modelul cererii de autorizare.

Art. 4. — (1) O dată cu depunerea cererii de autorizare, utilizatorul are obligația de a depune la organismul de gestiune colectivă următoarele documente: certificat constatator de la Oficiul Național al Registrului Comerțului și, după caz, certificate-tip de furnizare de servicii de comunicații electronice.

(2) În termen de 10 zile de la depunerea cererii de autorizare însoțite de toate documentele prevăzute la alin. (1), organismul de gestiune colectivă este obligat să elibereze solicitantului autorizația neexclusivă de utilizare a operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile.

(3) Autorizația neexclusivă se acordă pentru o perioadă de maximum 3 ani, iar la cererea expresă a utilizatorului, pentru o perioadă mai scurtă. La expirarea duratei se reia procedura de autorizare reglementată prin prezenta metodologie. Această autorizație este netransmisibilă și dă dreptul la utilizarea reglementată de prezenta metodologie pentru toate operele muzicale aflate în repertoriul organismului de gestiune colectivă, cu excepția celor pentru care titularii drepturilor de autor au interzis utilizarea ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile. În acest sens, o dată cu autorizația neexclusivă, organismul de gestiune colectivă va comunica utilizatorului și lista de opere muzicale pentru care a fost interzisă utilizarea ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile.

(4) Organismul de gestiune colectivă va prezenta pe pagina sa de Internet lista operelor muzicale pentru care titularii drepturilor de autor au interzis utilizarea ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile.

(5) Ori de câte ori un titular de drepturi de autor comunică organismului de gestiune colectivă faptul că interzice utilizarea operelor muzicale din repertoriul său ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile, organismul de gestiune colectivă va comunica în scris utilizatorilor denumirea și autorul acelor opere muzicale. În termen de cel mult 30 de zile de la primirea comunicării din partea organismului de gestiune colectivă, utilizatorul va înceta orice act de utilizare a oricărei opere muzicale cuprinse în comunicare.

Art. 5. — (1) Pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile, utilizatorii vor plăti organismului de gestiune colectivă o remunerație lunară.

(2) Pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile, utilizatorii vor plăti un quantum lunar de 10%, aplicat la baza de calcul, astfel cum este ea reglementată de prezenta metodologie, dar nu mai puțin de 3.000 lei pentru fiecare descărcare de ton de apel.

(3) Baza de calcul a remunerației pentru utilizarea operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile este formată din totalitatea încasărilor brute lunare, fără T.V.A., obținute de utilizator din folosirea operei muzicale, ca parte a veniturilor rezultate, în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru tonurile de apel comunicate public cu titlu gratuit, utilizatorii vor plăti o remunerație de 3.000 lei pentru fiecare descărcare de ton de apel.

(5) Utilizatorii care stochează și oferă spre ascultare tonuri de apel pentru telefoanele mobile, cu posibilitatea de a fi descărcate de pe un mediu de stocare cu acces public și ascultare gratuită în scop promoțional, vor achita o remunerație fixă lunară de 6.000.000 lei.

Art. 6. — (1) Plata remunerațiilor pentru utilizarea operelor muzicale, conform art. 5, se efectuează în termen de 50 de zile de la sfârșitul lunii pentru care sunt datorate.

(2) În caz de întârziere la plata remunerației, utilizatorii datorează penalități de 0,10% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 7. — Remunerațiile stabilite în sumă fixă prin prezenta metodologie vor fi modificate anual, în conformitate cu dispozițiile art. 131⁴ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Utilizatorii sunt obligați ca până la data de 30 a fiecărei luni să comunice organismului de gestiune colectivă, pentru luna precedentă, un raport cuprinzând:

a) numărul de comunicări publice de tonuri de apel pentru fiecare operă muzicală utilizată;

b) încasărilor obținute de utilizator din comunicarea publică a operelor muzicale ca tonuri de apel pentru telefoanele mobile;

c) tonurile de apel comunicate public, lunar, cu titlu gratuit, precum și cele oferite spre ascultare gratuită în scop promoțional.

Art. 9. — Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu art. 131² alin. (8) și (9) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 11 din Legea nr. 24/2000, republicată.

Pronunțată azi, 18 decembrie 2004, la sediul ORDA din Calea Victoriei nr. 91—93, sectorul 1, București.

Executorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Cu apel în termen de 15 zile de la data publicării.

Comisia arbitrală de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor**HOTĂRÂREA ARBITRALĂ Nr. 2**

din data de 18 decembrie 2004

Comisia arbitrală:

Duțescu Georgeta Felicia
 Calmuschi Otilia
 Țiclea Alexandru
 Vasiliu Adrian
 Vrânceanu Nicoleta

Pe rol se află pronunțarea privind medierea Metodologiei pentru utilizarea operelor muzicale pe Internet și drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor, proiectele proprii de metodologie fiind elaborate de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 141, sectorul 1, Asociația Națională a Internet Service Provider-ilor (ANISP), cu sediul în București, bd. Națiunile Unite nr. 1, bl. 108A, sectorul 5, și Asociația Română a Operatorilor Naționali de Servicii Audiotext (ARONSA), cu sediul în București, str. Gheorghe Lazăr nr. 2, sectorul 1.

Dezbaterile au avut loc la data de 15 decembrie 2004, în prezența celor două părți, reprezentate prin Ana Achim, director UCMR—ADA, și av. Alexandru Roată Palade și, respectiv, prin Șerban Gheorghe, director executiv ANISP, și Sorin Manea, vicepreședinte ARONSA.

Deliberarea și pronunțarea în soluționarea medierii de față au fost amânate, pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului și pentru a se da părților posibilitatea de a depune note scrise, pentru data de 18 decembrie 2004, când Comisia arbitrală, deliberând cu participarea celor cinci membri ai săi, a pronunțat hotărârea de față cu unanimitate de voturi, la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor din Calea Victoriei nr. 91—93, sectorul 1, București.

COMISIA ARBITRALĂ

asupra Cererii de mediere înregistrate la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor sub nr. 5.121 din data de 6 septembrie 2004, formulată de UCMR—ADA și de asociațiile utilizatorilor, respectiv ANISP ȘI ARONSA

Obiectul medierii îl formează elaborarea unei metodologii unitare privind utilizarea operelor muzicale pe Internet, negociate în temeiul Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 32 din 6 aprilie 2004 de către cele două părți. În ședința din data de 25 noiembrie 2004, precum și cu prilejul dezbaterii din data de 15 decembrie 2004, părțile și-au susținut punctele de vedere precizate în proiectele proprii de metodologie depuse la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) pentru a fi aduse la cunoștință arbitrilor, atât oral, cât și prin note scrise însoțite de înscrisuri.

Întrucât încercările repetate de soluționare pe cale amiabilă nu au reușit, s-a procedat la medierea metodologiilor în conformitate cu art. 131² alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Înainte de a trece la examinarea în fond a problemelor ce fac obiectul medierii se constată că numirea arbitrilor a fost făcută cu respectarea Hotărârii Guvernului nr. 1.287/2002 privind numirea membrilor corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor,

părțile procedând la tragerea la sorți în vederea formării completului de mediere a arbitrilor consemnați în Procesul-verbal din data de 6 octombrie 2004 în persoana următorilor: Duțescu Georgeta Felicia, Calmuschi Otilia, Țiclea Alexandru, Vasiliu Adrian, Vrânceanu Nicoleta.

Trecând la examinarea în fond a obiectului medierii constând în elaborarea unei metodologii unitare pentru utilizarea operelor muzicale pe Internet și drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor, Comisia arbitrală reține și se pronunță asupra următoarelor aspecte rămase în divergență:

1. Întrucât obiectul metodologiei îl formează activitatea de comunicare publică, precum și aceea de reproducere, inclusiv prin stocare, a operei muzicale, se va folosi în tot cuprinsul metodologiei termenul „utilizare“, care include toate aceste noțiuni. Deoarece utilizatorii folosesc în prezent numai Internetul, se va înlătura din întreg cuprinsul metodologiei utilizarea noțiunii „rețele similare“.

2. Ținând seama de principiul libertății contractuale și al nediscriminării dintre diferitele categorii de utilizatori, durata autorizării se fixează la maximum 3 ani, cu posibilitatea părților contractante, la cererea expresă a utilizatorului, de a stabili un termen mai scurt.

3. Privitor la baza de calcul, aceasta este formată din totalitatea încasărilor brute lunare, fără T.V.A., obținute de utilizatori din folosirea operei muzicale, ca parte a veniturilor rezultate, în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

4. Luând în considerare limitele procentuale prevăzute de Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în art. 131¹ alin. (2), precum și procentele practice pe plan european, se stabilește, ca remunerație lunară pentru utilizarea operei muzicale, cu quantum convenit autorilor de 10%, aplicat la baza de calcul menționată anterior, dar nu mai puțin de 3.000 lei pentru fiecare descărcare sau ascultare a unei opere muzicale, efectuată cu titlu oneros.

Prin stabilirea acestei modalități de calcul se evită limitarea de la utilizare a repertoriului internațional de opere muzicale, precum și posibilitatea diminuării artificiale a bazei de calcul.

În ceea ce privește utilizarea în scop ambiental, precum și cea cu titlu gratuit a operelor muzicale stocate pe Internet, utilizatorul va plăti anual o remunerație fixă de 3.000.000 lei, indiferent de numărul de accesări ale paginii de Internet, precum și de caracterul comercial sau necomercial al utilizării.

5. Plata remunerațiilor pentru utilizarea operelor muzicale cu titlu gratuit sau ca muzică ambientală se va face în termen de 30 de zile de la data autorizării pentru anul în curs, respectiv până la data de 31 martie a fiecărui an.

Plata remunerațiilor pentru utilizarea operelor muzicale cu titlu oneros se efectuează până la data de 30 a lunii următoare celei pentru care sunt datorate.

6. Referitor la nivelul penalităților datorate în caz de întârziere la plată se stabilește un procent de 0,10% pe zi de întârziere, în considerarea dublului caracter, reparatoriu și sancționatoriu, al acestora.

7. Termenul de comunicare a raportului informativ este stabilit până la data de 20 a fiecărei luni pentru luna precedentă și va cuprinde: numărul de comunicări publice pentru fiecare operă muzicală oferită contra cost; încasăările indirecte obținute de utilizator din comunicarea publică cu titlu gratuit a operelor muzicale pe Internet; operele muzicale utilizate în scop ambiental.

8. Nu se impune fixarea unui termen de păstrare a documentelor și informațiilor transmise lunar organismului de gestiune colectivă, întrucât regimul de păstrare a documentelor și actelor este diferit de la caz la caz, iar termenele sunt stabilite prin legi speciale. De altfel, comunicările lunare către organismul de gestiune colectivă nu sunt limitate de lege doar la rapoartele lunare și statisticile de trafic, ci privesc și alte informații și documente [art. 130 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare].

9. Întrucât legea stabilește explicit modalitatea de calcul a prejudiciilor datorate pentru utilizările neautorizate [art. 139 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], aceasta nu poate face obiectul prezentei metodologii.

10. În ceea ce privește contractul standard, ca anexă la prezenta metodologie, acesta nu face obiectul ei, deoarece, potrivit art. 130 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, metodologia trebuie să cuprindă numai drepturile patrimoniale convenite autorilor de opere muzicale ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi. De altfel, contractul nu a fost negociat anterior de către părți.

11. Instituirea în sarcina ORDA a obligației de a întocmi și de a ține un registru național al utilizatorilor de opere muzicale folosite pe Internet contravine art. 137 alin. (2) și (3) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

12. Intrarea în vigoare a metodologiei de față este prevăzută de art. 131² alin. (8) și (9) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 11 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

PENTRU ACESTE MOTIVE HOTĂRĂȘTE:

Metodologia pentru utilizarea operelor muzicale pe Internet și drepturile patrimoniale convenite titularilor drepturilor de autor are următorul conținut:

Art. 1. — (1) Utilizarea operelor muzicale pe Internet se poate face numai după obținerea autorizației prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Utilizatorii au obligația de a obține de la organismul de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere muzicale autorizația neexclusivă de utilizare a operelor muzicale pe Internet și de a plăti remunerațiile corespunzătoare.

Art. 2. — (1) Autorizația emisă de organismul de gestiune colectivă, în conformitate cu prevederile prezentei metodologii, conferă persoanelor autorizate dreptul de utilizare a operelor muzicale pe Internet.

(2) Prin *utilizare*, în sensul prezentei metodologii, se înțelege efectuarea oricăreia dintre următoarele operațiuni:

a) reproducerea operelor muzicale în medii de stocare disponibile la adresa paginii de Internet a utilizatorului (URL) și comunicarea lor către public cu titlu gratuit sau utilizate ca muzică ambientală;

b) reproducerea operelor muzicale în medii de stocare disponibile la adresa paginii de Internet a utilizatorului (URL) și comunicarea lor către public cu titlu oneros.

(3) Este *utilizator*, în sensul prezentei metodologii, orice persoană fizică autorizată sau persoană juridică responsabilă de conținutul paginii de Internet.

Art. 3. — (1) Utilizarea operelor muzicale, astfel cum este definită de prezenta metodologie, se poate realiza numai după obținerea din partea organismului de gestiune colectivă a autorizației scrise neexclusive de utilizare.

(2) În vederea obținerii autorizației, cu cel puțin 10 zile înainte, utilizatorii trebuie să solicite organismului de gestiune colectivă eliberarea autorizației neexclusive de utilizare.

(3) Organismul de gestiune colectivă va pune la dispoziție utilizatorilor, la sediul său ori pe pagina sa de Internet, modelul cererii de autorizare.

Art. 4. — (1) O dată cu depunerea cererii de autorizare, utilizatorul, persoană fizică autorizată sau persoană juridică, are obligația de a depune la organismul de gestiune colectivă următoarele documente: certificat constatator de la Oficiul Național al Registrului Comerțului și, după caz, certificate-tip de furnizare de servicii de comunicații electronice.

(2) În termen de 10 zile de la depunerea cererii de autorizare însoțite de documentele prevăzute la alin. (1), organismul de gestiune colectivă este obligat să elibereze solicitantului autorizația neexclusivă de utilizare a operelor muzicale pe Internet.

(3) Autorizația neexclusivă este temporară, netrasmisibilă și dă dreptul la utilizarea reglementată de prezenta metodologie pentru toate operele muzicale aflate în repertoriul organismului de gestiune colectivă, cu excepția celor pentru care titularii drepturilor de autor au interzis utilizarea pe Internet. În acest sens, o dată cu autorizația neexclusivă, organismul de gestiune colectivă va comunica utilizatorului și lista de opere muzicale pentru care a fost interzisă utilizarea pe Internet.

(4) Autorizația neexclusivă se acordă pentru o perioadă de maximum 3 ani, iar la cererea expresă a utilizatorului, pentru o perioadă mai scurtă. La expirarea duratei se reia procedura de autorizare reglementată prin prezenta metodologie.

(5) Organismul de gestiune colectivă va prezenta pe pagina sa de Internet lista operelor muzicale pentru care titularii drepturilor de autor au interzis utilizarea pe Internet.

(6) Ori de câte ori un titular de drepturi de autor comunică organismului de gestiune colectivă faptul că interzice utilizarea pe Internet a operelor muzicale din repertoriul său, organismul de gestiune colectivă va comunica în scris utilizatorilor denumirea și autorul acelor opere muzicale. În termen de cel mult 30 de zile de la primirea comunicării din partea organismului de gestiune colectivă, utilizatorul va înceta orice act de utilizare a oricărei opere muzicale cuprinse în comunicare.

Art. 5. — (1) Pentru utilizarea operelor muzicale pe Internet, utilizatorii vor plăti organismului de gestiune colectivă o remunerație după cum urmează:

a) pentru utilizarea operelor muzicale aflate în medii de stocare disponibile la adresa paginii de Internet a utilizatorului (URL), constând în ascultarea acestora de către public cu titlu gratuit sau utilizate ca muzică ambientală, o remunerație anuală de 3.000.000 lei, indiferent de numărul de accesări ale paginii de Internet, precum și de caracterul comercial sau necomercial al utilizării;

b) pentru utilizarea operelor muzicale aflate în medii de stocare disponibile la adresa paginii de Internet a utilizatorului (URL), constând în ascultarea sau descărcarea acestora de către public, contra cost, un quantum lunar de 10%, aplicat la baza de calcul, astfel cum este ea reglementată de prezenta metodologie, dar nu mai puțin de 3.000 lei pentru fiecare descărcare sau ascultare a unei opere muzicale.

(2) Baza de calcul a remunerației pentru utilizarea operelor muzicale pe Internet este formată din totalitatea încasărilor brute lunare, fără T.V.A., obținute de utilizator din folosirea operei muzicale, ca parte a veniturilor rezultate, în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Plata remunerațiilor pentru utilizarea operelor muzicale, conform art. 5 alin. (1) lit. a), se va face în termen de 30 de zile de la data autorizării pentru anul în curs, respectiv până la data de 31 martie a fiecărui an.

(2) Plata remunerațiilor pentru utilizarea operelor muzicale, conform art. 5 alin. (1) lit. b), se va face până la data de 30 a lunii următoare celei pentru care sunt datorate.

(3) În caz de întârziere la plata remunerației, utilizatorii datorează penalități de 0,10% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 7. — Remunerațiile stabilite în sumă fixă prin prezenta metodologie vor fi modificate anual, în conformitate cu dispozițiile art. 131⁴ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Utilizatorii operelor muzicale, conform art. 5 alin. (1) lit. b), sunt obligați ca, până la data de 20 a fiecărei luni pentru luna precedentă, să comunice organismului de gestiune colectivă un raport cuprinzând:

a) numărul de comunicări publice pentru fiecare operă muzicală oferită contra cost;

b) încasările obținute de utilizator din comunicarea publică a operelor muzicale pe Internet;

c) operele muzicale utilizate în scop ambiental pe pagina de Internet.

Art. 9. — Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu art. 131² alin. (8) și (9) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 11 din Legea nr. 24/2000, republicată.

Pronunțată azi, 18 decembrie 2004, la sediul ORDA din Calea Victoriei nr. 91—93, sectorul 1, București.

Executorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Cu apel în termen de 15 zile de la data publicării.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”